

РЕШЕНИЕ

№ 3400

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **4173** по описа за **2010** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Е. К. от гр. С., У. „Х.“ № 33, вх. В, . 4 срещу Решение от 22.12.2009 г. по НАХД № 4573/2009 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 31993/23.03.2009 г., издадено от заместник началник отдел „Пътна полиция“ при С., с което на В. Е. К. са наложени административни наказания глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца по чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и са отнети 7 контролни точки на основание Наредба № Из-1959 от 2007 г.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменено обжалваното решение и вместо него съдът да постанови друго, с което да отмени НП.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Представителят на С градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събрания доказателствен материал районният съд е приел за установено, че на 01.03.2009 г., около 10,17 часа, в гр. С., по бУ. "Професор Ц Л", в посока от борса "КЪРА", касаторът В. Е. К. е управлявала лек автомобил, марка "ФОЛКСВАГЕН", ДКН СА 2510 МХ, със скорост 81 км/ч, при ограничение на скоростта за населено място – 50 км/ч, установена с радар TR4 № 070, фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача.

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на показанията на св. Ц и св. Б, които е кредитирал изцяло като логични, последователни, непротиворечиви, незаинтересовани и подкрепени от останалите писмени доказателства.

Съдът не е кредитирал показанията на св. Х по съображения, че същият предвид добрите си приятелски взаимоотношения с К. спомага за възприемането на изградената от нея защитна версия, а също така и поради това, че показанията са вътрешно противоречиви относно мястото и начина, по който се е срещнал с К..

От правна страна районният съд е приел, че актът и наказателното постановление са издадени от компетентни органи съгласно чл. 189, ал. 1 и ал. 4 от ЗДвП. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като не е изпълнил задължението си при избиране скоростта на движение на управляваното пътно превозно средство да не превишава максимално допустимата скорост за движение на леки автомобили в населено място от 50 км/ч. Действителната скорост, с която жалбоподателят е управлявал автомобила си, е установена с годно средство за техническо измерване на скоростта. Движейки се с 81 км/ч касаторът е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е превишил тази скорост с 31 км/ч.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Доводите на касатора, че районният съд е извел неправилни изводи от фактическа страна, не могат да бъдат споделени. Правилно районният е кредитирал свидетелските показания на св. Ц и св. Б, тъй като същите са непротиворечиви и последователни. Настоящият съдебен състав споделя също така изложените съображения от районния съд за това, че не следва да бъдат

кредитирани показанията на св. Х, тъй като от тях се прави извод за заинтересованост и са вътрешно противоречиви.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът е достигнал до правилни изводи от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в съответната форма и при спазване на процесуалноправните разпоредби. Правилни са изводите на районния съд, че при издаването на НП не са допуснати нарушения на материалния закон. Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава 50 км/ч за населено място. Движейки се с 81 км/ч касаторът е нарушил забраната на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е превишил тази скорост с 31 км/ч, с което е осъществил състава на описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд съгласно чл. 220 от АПК, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е произнесено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Районният съд е постановил обжалваното решение след задълбочен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира също така, че обжалваното решение е правилно. По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С.-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.12.2009 г. по НАХД № 4573/2009 г. по описа на С районен съд, НО, 3-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.